

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.235/2014/6.szám

A Kúria a dr. Kecskés Ákos ügyvéd által képviselt felperesnek a főosztályvezető által képviselt Megyei Kormányhivatal Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2.Mv.573/2013. szám alatt indított és a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 2014. január 28-án kelt 2.Mv.573/2013/2. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.Mv.573/2013/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2013. május 30-án kelt határozatával elutasította a felperes öregségi nyugdíj iránti igénybejelentését. Megállapította, hogy a felperes által 1973. június 18-tól 1991. március 15-ig betöltött lapátos-vető munkakör a társadalombiztosítási

nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) végrehajtásáról szóló 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (Kr.) 1. számú melléklet 8. pontjában szereplő munkakörnek megfelel, a fenti időszakot azonban korkedvezményre jogosító időként nem vette figyelembe, mert a volt foglalkoztató telephelye, a S. utcai péksége a (Egyesület) kimutatásában nem szerepelt.

A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta, mert az Egyesülettől beszerzett kimutatás szerint az igénylő munkahelyein (a , S. utcai és Sz. téri kenyérgyár) a termelés nagysága nem érte el a napi 7 tonna/16 óra mennyiséget.

A munkaügyi bíróság a társadalombiztosítási határozatokat - a Kr. 2. § (1) bekezdése, 1. számú melléklet 8. pontja és a Tny. 43. § (2) bekezdése alkalmazásával - megváltoztatta és az 1973. június 18-tól 1991. március 15-ig terjedő időtartamot korkedvezményre jogosító szolgálati időként elismerte.

A munkaügyi bíróság a közigazgatási eljárásban meghallgatott, a felperessel a vitatott időszakban együtt dolgozó tanúk (K.-G. L., K.-G. L.-né, A. F. A.-né és B.-K. J. I.-né) tanúvallomásai egybevetésével megállapította, hogy a felperes munkahelyén az üzem kapacitása - 12 órás műszakra nézve 20-30 ezer pékárú (kifli, zsömle) és 40-50 mázsa kenyér előállításának és annak figyelembe vételével, hogy az üzem több műszakban üzemelt -, napi 16 órára vetítve elérte a Kr.-ben meghatározott mértéket. A bíróság kiemelte, hogy az alperes határozatát kizárólag az Egyesület társadalombiztosítási nyilvántartásnak nem minősülő kimutatására alapozta, a meghallgatott tanúk vallomását figyelmen kívül hagyta. A bizonyítékok egybevetését a bíróság végezte el, amelynek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a kizárólagosan az egyesületi nyilvántartásra alapított döntés a tanúvallomások tükrében törvénysértő.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy A. F. A.-né és K.-G. L. tanúvallomásából kitűnt, hogy a 12 órás műszak alatt napi 50-60 mázsa késztermék készült, így a kapacitás maximális terhelés esetén sem érte el a Kr. 1. számú melléklet 8. pontjában 16 órára meghatározott 7 tonnát ($5:12=0,416$; $0,416 \times 16=6,6$). Utalt arra, hogy a bíróság a munkahelyre vonatkozó egyéb feltételek vizsgálata nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az adott egységben való munkavégzés korkedvezményre jogosít, a 8. pont csak magyar, gőzölős és platinis kemencénél történő munkavégzés esetén alapozza meg a kért jogosultságot. Mivel a tanúk nyilatkozatából az állapítható meg, hogy a 8. pont szerinti kemencénél csak a kezdetekben dolgoztak és 1996-tól ún. FNK (falazat nélküli) kemencénél végeztek munkát, a korkedvezményre való jogosultság nem áll fenn.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperes költségekben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az alperes - a sérülni vélt jogszabályhely megjelölése nélkül - a bizonyítékok mérlegelését támadja, amelyre a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. A bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg a tényállást, az alperes által megjelölt, korábban nem vizsgált új tény alapján, miszerint az FNK kemence nem felelt meg a jogszabályi előírásnak (amely állítást a felperes az indokok ismertetése mellett vitatott), a jogerős ítélet felülvizsgálatának nincs helye.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között vizsgálta felül.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Kr. 1. számú melléklet 8. pontjának idézésével - két tanú vallomására utalva - állította, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő. A bíróság rendelkezésére álló bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályt a Pp. 206. § (1) bekezdése tartalmazza, amely rendelkezés megsértését a Kúria a konkrét indokok megjelölését tartalmazó felülvizsgálati kérelem alapján vizsgálhatja. A Pp. 206. § (1) bekezdése körében - a következetes bírói gyakorlat szerint (BH 1995.192., BH 1999.44. stb.) - a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Mivel az alperes a Pp. fenti rendelkezése megsértésének érdemi felülvizsgálatát lehetővé tévő kifogásokat nem adott elő, a bizonyítékok felülmérlegelésére pedig a Kúria előtti eljárásban nincs lehetőség, a Kúria a felülvizsgálati kérelemben felhozott ok miatt nem tartotta megállapíthatónak, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő.

A Kúria - a Pp. 270. § (1) bekezdése és 275. § (1) bekezdése értelmezése során - korábban már rámutatott arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban olyan tényre, körülményre, amely nem volt a megelőző eljárás tárgya, nem lehet hivatkozni. A jogerős ítélet felülvizsgálattal olyan kérdésben nem támadható, amely a korábbi eljárás tárgyát nem képezte. Amely kérdéssel ugyanis a korábban eljárt bíróságok erre irányuló kérelem, hivatkozás

hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el (BH 2002.283., EBH 2002.653.).

A peradatok szerint a Kr. 1. számú melléklet 8. pont „Sütőiparban végzett munka” cím alatt írt feltételek teljesülését (magyar, gőzös és platnis kemencénél lapátos vető és kisütő) az alperes sem a közigazgatási eljárásban, sem a perben nem tette vitássá, a korkedvezményre jogosító munkakörhöz tartozó kérdés a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti per tárgyát nem képezte, e kérdésben – helyesen – a munkaügyi bíróság sem foglalt állást. Ezért a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a fenti körben mellőzte.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet – a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján – hatályában fenntartotta.

Az alperes a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2015. január 12.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő